

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU,
PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA,
SANT MIQUEL DE PALAU-SACOSTA
7 DE SETEMBRE DE 2025
DIUMENGE XXIII DE DURANT L'ANY
Any 73. suplement núm. 4.226**

DURANT LA SETMANA DEL 8 AL 14 DE SETEMBRE, PREGAREM A SANT JOSEP:

Dilluns 8: Intenció particular **Dimarts, 9:** Mn. Frederic Pujol. **Dimecres, 10:** en acció de gràcies **Dijous, 11 :** Segunda Méndez Pérez; José Franco Castro. **Divendres, 12:** dif. de la parròquia **Dissabte, 13:** en acció de gràcies **Diumenge, 14:** Florenci Calderon

DURANT LA SETMANA DEL 8 AL 14 DE SETEMBRE PREGAREM A SANT PAU:

Diumenge, 14: intenció particular

DURANT LA SETMANA DEL 8 AL 14 DE SETEMBRE PREGAREM A PALAU-SACOSTA:

Dissabte, 13: Antònia Morell i Joan Gómez

PARRÒQUIA DE PALAU-SACOSTA

dimecres 10 de setembre:

reunió del grup de **Vida creixent**,
a les a les 6 de la tarda.

I al mateix dimecres a les 8 del vespre, reunió del **consell parroquial**. Totes aquestes reunions seran als locals de la parròquia.

Recordem que a la parròquia de sant Josep, cada primer diumenge de mes les col·lectes de totes les misses seran destinades a pagar les obres de la reforma del presbiteri, la capella i la rampa exterior. Agraïrem donatius per aquesta finalitat! Moltes gràcies!

TROBADA D'INICI DE CURS 2025-2026

“tothom compta, tothom aporta”

Dissabte 20 de setembre de 2025
als locals parroquials de Palau-sacosta

Horari:

a les 10. Acollida, pregària
a 2/4 de 11. Presentació i reflexió document,
a càrrec de Mn. Jordi Reixach
a 2/4 de 12. Descans
a les 12. Treball de grups
a l'1 migdia. Posada en comú i propostes pel curs
a les 2 migdia. Dinar a compartir.

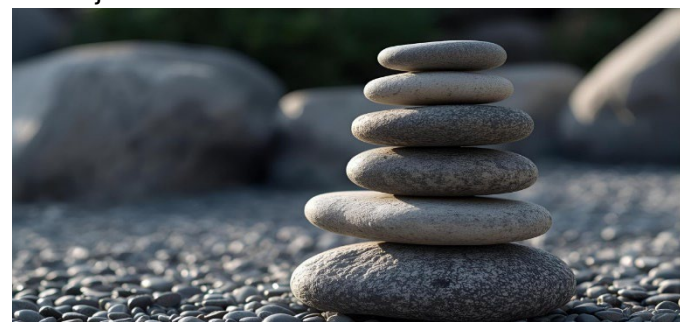
L'ESPERIT DE LA SINODALITAT:

CRIDATS A LA CONVERSIÓ

Una reflexió seguint el document final del sínode
“per una Església sinodal: comunió, participació,
missió”

adreçada als col·laboradors parroquials,
i oberta a tothom!!!

Parròquies de sant Josep, sant Pau, Palau-sacosta i
Vila-roja

GASTAR LA VIDA

Senyor Jesucrist, ens fa por gastar la vida.
Però la vida Tu ens l'has donada per gastar-la;
no la podem economitjar amb estèril egoisme.
Gastar la vida és treballar pels altres
encara que no paguin;
fer un favor a qui no el tornarà;
gastar la vida és llançar-se, fins i tot al fracàs,
sense falses prudències;
és cremar les naus en bé del proïsme.
Som com torxes que només tenim sentit quan cremem;
només aleshores serem llum.
Deslliura'ns de la prudència covard,
aquella que ens fa evitar el sacrifici i buscar la seguretat.
Gastar la vida no es fa amb falsa teatralitat.
La vida es dona senzillament, sense publicitat,
com la mare que alleta el nadó.
El futur és un enigma, el nostre camí s'endinsa
en la boira;
però volem seguir donant-nos,
perquè Tu estàs esperant dins la nit,
amb mil ulls vessant llàgrimes.

Lluís Espinal

EL MES DE SETEMBRE...

Ja hi ha les primeres castanyes al terra – dels castanyers borts, que arrencats en filera tant bona ombra ens fan a l'estiu!- al carrer Emili Grahit. És el signe que estem al setembre. Però continua entre nosaltres les notícies de guerres cruentes i injustes – si és que mai la guerra és justa!-; els espectacles d'horror per tants focs; les paraules de baralles i amenaces dels polítics; el desencís i la indiferència per tantes qüestions socials que es van arrossegant de tant de temps; i així podria continuar en una llarga llista del si no fos... però avui no és aquesta la meva pretensió. Com a cristians no podem obviar la realitat present, però no podem viure en l'amargor ni en la queixa constant. Som obstinats en l'Esperança. I més en aquest any jubilar!

El setembre és el més de tornar a reemprendre les rutines de la vida quotidiana, almenys per molta gent. El ritme escolar marca el nostre temps. El temps d'estiu i les vacances queden en el calaix de l'oblit i la melangia. A voltes tornarem al ritme frenètic de les nostres vides, al tràfec constant de moltes ocupacions i obligacions, tant a nivell professional com personal. La rutina es bona i dona estabilitat, malgrat que en aquest nostre temps “té mala premsa”! I per molta gent això pot portar a un cert descontent, a un buit existencial amb els valors del món secular actual. Vivim en un món en constant moviment, on les coses i les circumstàncies canvien amb molta més rapidesa del que podem assimilar! Això provoca un cert desconcert, i també molt fragilitat emocional.

Es temps de continuar el procés sinodal iniciat en els darrers anys pel papa Francesc. En cal aprofundir el sentit de “**syn**” i “**odos**”, dues paraules gregues que expressen que hem de caminar junts (**syn**) per arribar lluny en una mateixa direcció (**odos**). No ho podem oblidar. Malgrat les dificultats i els entrebancs que sorgeixin en el camí. Molts cristians no estem acostumats a aquesta dinàmica, de converses de fe i no de discussions polèmiques. De pregària confiada en Déu; i de deixar-se portar per l'acció de l'Esperit. Com sempre una cosa és la brúixola i l'altre el camí. Ambdós estan relacionat, però el procés es diferent. La brúixola és personal, el camí comunitari.

Enmig de l'individualisme que tant present és en la nostra societat occidental, ens cal afirmar la força del col·lectiu, del grup. No com un factor de manipulació, de poder o de força, sinó com un element de cohesió, d'identitat i d'ajuda mútua. No n'hi ha prou de saber això, ens ho hem de creure. Ho hem de viure i fer-ne vida!

El mes de setembre és un temps de collida molts de fruits de la terra. No podem perdre les nostres arrels, perquè en elles hi ha el futur. Sovint com a cristians correm el risc d'endinsar les arrels en la nostàlgia d'un passat que ja no existent – ni tornarà!-; i que porta a un “tradicionalisme” desconnectat del present, només enlluernat per certes formes de rituals idealitzats. El futur – incert- sobre incapaç de donar solucions al reptes dels present. Enmig de tot això ens trobem avui, començant la tardor... obrim pas al nous curs...

Jordi Reixach i Masachs

Girona, 7 de setembre de 2025